

Sygn. akt: I C 544/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Żelewska
Protokolant:	stażysta Agnieszka Bronk-Marwicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 listopada 2018 r. w G.

sprawy z powództwa **Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G.**

przeciwko **A. K.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. K. na rzecz powoda Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. kwotę 32.622, 34 zł (trzydzieści dwa tysiące sześćset dwadzieścia dwa złote 34/100) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, ale nie więcej niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 8 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej A. K. na rzecz powoda Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. kwotę 4.054 zł (cztery tysiące pięćdziesiąt cztery złote) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt **I C 544/18**

UZASADNIENIE

Powódka Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa im. F. S. z siedzibą w G. wniosła pozew przeciwko A. K. domagając się zapłaty kwoty 34.929,49 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 30 stycznia 2018 roku do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, że w ramach swej działalności udzieliła pozwanej A. K. pożyczki w wysokości 48.600 zł na podstawie umowy z dnia 20 stycznia 2014 roku. Zgodnie z zawartą umową w razie opóźnienia powodowi należały się odsetki karne według zmiennej stopy procentowej uchwalanej uchwałą zarządu (...) stanowiące aktualnie czterokrotność stopy lombardowej NBP. Koszty dodatkowe, w tym odsetki karne i koszty wezwań i windykacji zostały naliczone wskutek nieprzestrzegania przez pożyczkobiorcę planu spłaty. Opóźnienia w spłacie spowodowały konieczność podjęcia czynności windykacyjnych. Wysokość opłat windykacyjnych przewidziana została w uchwałach zarządu (...), do których przestrzegania pozwana jest obowiązana jako członek spółdzielni. Mimo powyższego zobowiązania, pozwana nie regulowała rat pożyczki w terminie. W związku z tym powódka wypowiedziała umowę, wskutek czego roszczenie stało się wymagalne z dniem 19 grudnia 2017 roku. Przed wypowiedzeniem powódka bezskutecznie wezwała pożyczkobiorcę do dobrowolnego uregulowania zadłużenia. Na zadłużenie pozwanej składają się: kapitał pożyczki w wysokości 34.261,17 zł oraz odsetki karne i zwykłe w kwocie 668,32 zł.

(pozew – k. 4v-7)

W dniu 21 marca 2018 roku w sprawie o sygnaturze akt VI Nc-e 161393/18 Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

(nakaz zapłaty – k. 7v.)

Pozwana wniosła sprzeciw od wyżej wskazanego nakazu zapłaty, wnosząc o umorzenie zasądzonego nakazu zapłaty, wskazując na swoją trudną sytuację majątkową i zdrowotną.

(sprzeciw – k. 8)

Pismem z dnia 03 lipca 2018 roku powódka cofnęła pozew ponad kwotę 32.622,34 zł, wnosząc o zasądzenie tej kwoty wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 08 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu.

(pismo powódki – k. 15)

Postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2018 roku umorzono postępowanie w części, tj. ponad kwotę 32.622,34 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, ale nie więcej niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 08 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty.

(postanowienie – k. 82)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 stycznia 2014 roku powódka Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa im. F. S. z siedzibą w G. zawarła z A. K. umowę pożyczki (kredytu konsumenckiego) nr (...), na mocy której udzieliła pozwanej pożyczki w wysokości 48.600 zł.

Pożyczka była oprocentowana według zmiennej stopy procentowej ustalonej przez Zarząd (...).

Splata pożyczki wraz z należnymi odsetkami miała nastąpić w terminie do dnia 10 stycznia 2023 roku w ratach miesięcznych płatnych bez wezwania w terminach i kwotach wskazanych w harmonogramie spłaty stanowiącym załącznik do umowy.

Wpłaty dokonywane przez pożyczkobiorcę zaliczane były w pierwszej kolejności na poczet: (a) opłat z tytułu zwrotu kosztów ubezpieczenia; (b) kosztów windykacji, w tym opłat za upomnienia i wezwania do zapłaty; (c) prowizji i opłat; (d) odsetek od kapitału przeterminowanego, a od dnia wytoczenia powództwa o zapłatę wierzytelności – odsetek jak od należności przeterminowanej od całości należności; (e) wymagalnych odsetek za okresy obrachunkowe; (f) kapitału przeterminowanego; (g) odsetek naliczonych do dnia wpłaty; (h) kapitału.

Wysokość opłat i prowizji związanych z udzieleniem i obsługą pożyczki określała Tabela prowizji i opłat dla pożyczek i kredytów, która stanowi załącznik do umowy. (...) był uprawniony do zmiany wysokości pobieranych opłat i prowizji zgodnie ze wskaźnikiem średniorocznym cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłaszanych przez GUS w zakresie i kierunku wynikającym ze zmiany cen. O każdej zmianie (...) informuje pożyczkobiorcę listem zwykłym lub pocztą elektroniczną. Roczna stopa oprocentowania zadłużenia przeterminowanego była równa czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP.

W przypadku nieterminowej spłaty pożyczki należność z tego tytułu stawała się w dniu następnym należnością przeterminowaną.

Od niespłaconego w całości lub w części kapitału, a od dnia wniesienia powództwa od całości zadłużenia pobierane były odsetki według stopy procentowej zadłużenia przeterminowanego.

Powodowi przysługiwało prawo do wypowiedzenia umowy pożyczki z 30-dniowym terminem wypowiedzenia i postawienia pożyczki wraz z odsetkami w stan natychmiastowej wymagalności w przypadku stwierdzenia, że warunki udzielenia pożyczki nie zostały dotrzymane, a także w przypadku, gdy pożyczkobiorca nie zapłacił w terminach określonych w umowie pełnych rat pożyczki za co najmniej dwa pełne okresy płatności po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy listem poleconym do zapłaty zaległych rat w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy. Po upływie terminu wypowiedzenia umowa ulega rozwiązaniu, co oznacza postawienie pożyczki w stan natychmiastowej wymagalności i konieczność spłaty całości zadłużenia w terminie określonym przez powoda.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o: umowa pożyczki (kredytu konsumenckiego) nr (...) – k. 26-28v., regulamin udzielania kredytów i pożyczek – k. 29-30v., uchwały – k. 33-34, 72, deklaracja członkowska – k. 35, statut – k. 62-63v., tabela opłat i prowizji – k. 66-71, 73-74)

Kwota pożyczki została przekazana pozwanej na jej rachunek w dniu 20 stycznia 2014 roku.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o: zestawienie operacji na rachunku – k. 59, rozliczenie wysokości zadłużenia – k. 64)

Pozwana wzywana była do uregulowania zaległości pod rygorem wypowiedzenia umowy pożyczki. Wobec zaprzestania terminowej spłaty pożyczki pismem z dnia 14 listopada 2017 roku powódka wypowiedziała pozwanej umowę pożyczki. Na dzień wypowiedzenia wysokość zadłużenia przeterminowanego wynosiła 3.438,35 zł.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o: wezwania wraz z dowodami nadania i doręczenia – k. 36-58., potwierdzenie odbioru wypowiedzenia – k. 32-33v., rozliczenie wysokości zadłużenia – k. 64-65)

Wysokość zadłużenia pozwanego z tytułu umowy pożyczki wynosi 32.622,34 zł.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o: rozliczenie wysokości zadłużenia – k. 42-43, raport spłaty – k. 16, 75-76)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez powódkę.

W ocenie Sądu brak było podstaw do odmowy wyżej wskazanym dokumentom prywatnym wiarygodności i mocy dowodowej, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności tych dokumentów, ani też nie zaprzeczyła, iż osoby podpisane pod tymi pismami nie złożyły oświadczeń w nich zawartych.

Strona powodowa przedłożyła szczegółową dokumentację przedstawiającą rozliczenie pożyczki, a także rozliczenie dokonywanych przez pozwaną wpłat. Powyższe dokumenty – w ocenie Sądu – przedstawiają rzeczywisty stan zadłużenia pozwanej z tytułu umowy pożyczki.

Przechodząc do oceny zgłoszonego powództwa, wskazać należy, iż powódka, po ograniczeniu powództwa, domagała się od pozwanego zapłaty kwoty 32.622,34 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, wskazując, iż pozwana A. K. zobowiązana była do spłaty pożyczki jako pożyczkobiorca pożyczki zaciągniętej w powodowej spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej.

W myśl art. 3 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim (t.j. Dz. U. z 2014 roku, poz. 1497 ze zm.) przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550 złotych albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej

działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi, przy czym za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności umowę pożyczki.

W tym stanie rzeczy podstawę prawną roszczenia powódki w stosunku do pozwanej A. K. stanowiły powyższe przepisy w zw. z art. 720 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż stan faktyczny nie był sporny. Pozwana w sprzeciwie ograniczyła się jedynie do wskazania na swoją trudną sytuację materialną i zdrowotną.

Nie ulegało wątpliwości, że wobec zaprzestania spłaty rat pożyczki umowa została przez powódkę skutecznie wypowiedziana, co nie zostało przez pozwaną zakwestionowane.

W ocenie Sądu strona powodowa należycie wykazała wysokość zadłużenia pozwanej. W pierwszej kolejności powódka wykazała, że pozwana otrzymała kwotę pożyczki na swój rachunek bankowy. Na okoliczność wysokości zadłużenia powódka przedłożyła rozliczenie wysokości zadłużenia. Analizując szczegółowo przedłożone przez powódkę dokumenty. Zarówno treść dokumentów jak i zastosowana przez wierzyciela stopa odsetek umownych i karnych nie budziły wątpliwości. Wysokość stopy odsetek odpowiada bowiem treści umowy stron i wzorców umownych, stanowiących załączniki do umowy i nie przekracza wysokości odsetek maksymalnych. Wedle treści stosunku prawnego łączącego strony od niespłaconego kapitału pożyczki pobierane były odsetki według zmiennej stopy procentowej określonej w uchwałach Zarządu (...), której wysokość – zgodnie z postanowieniami Regulaminu – nie może przekroczyć czterokrotności kredytu lombardowego NBP.

Reasumując, wskazać należy, iż powódka wykazała roszczenie zarówno co do zasady jak i wysokości w stosunku do pozwanego, w związku z czym, na mocy art. 3 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim (Dz.U. Nr 126, poz. 715 ze zm.) w zw. z art. 720 k.c. należało zasądzić od pozwanej na rzecz powódki kwotę 32.622,34 zł. Ponadto, na mocy art. 481 § 1 i 2 k.c. od powyższej kwoty Sąd zasądził odsetki umowne w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 08 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty, zastrzegając, że wysokość tych odsetek nie może przekroczyć wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie.

Sąd nie znalazł podstaw do odstąpienia od obciążania pozwanej kosztami procesu na podstawie art. 102 k.p.c., jak również rozłożenia zasądzonych świadczenia na raty stosowanie do art. 320 k.p.c. albowiem pozwana nie wykazała, aby spełniła przesłanki wynikające z powyższych przepisów. Ograniczyła się bowiem jedynie do wskazania, że znajduje się w trudnej sytuacji majątkowej i zdrowotnej. Nie przedłożyła na tę okoliczność żadnych dokumentów, nie złożyła wniosku o przesłuchanie jej w charakterze strony na tę okoliczność, jak również nie stawiała się na wyznaczony termin rozprawy.

Wobec powyższego, o kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804), uznając, że powódka wygrała proces w całości zasądził na jej rzecz od pozwanej kwotę 4.054 zł, na co składają się poniesione przez nią koszty: opłata za czynności profesjonalnego pełnomocnika w stawce minimalnej (3.600 zł), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł) oraz opłata sądowa od pozwu (437 zł), a więc zgodnie z żądaniem powódki wyrażonym w piśmie z dnia 03 lipca 2018 roku (vide: k. 15-15v.).